CENSOR

Κύριον
Κύριαν Σωτήριον Δ.Ρ. 195
Κρατητήριο Τίνος.

Αποστολείς:-
Κυριάκος Χρ. Μάτσης Δ.Ρ. 196
Κρατητήριο Μονοδενδρίου
26/6/56.

Αγαπητέ μου Σωτήρη,

Σοντάν ή 10η συνεχόμενη τώρα που κάθομαι νά σου γράψω ὅλεφα ἀπό μιά κιθάρα κοντινα στην ἀποκιά σου ἀνοιξαμε ὅχι ἀπό τόν "σύφφ" μέχρι τόν αἰώνιο παρακούμενο σου μαμμιᾶς καί αἰώνιο ἀναπαχώνα σου ἀπόφασιν θρυλικόν μας Μόνον. Τώρα σοῦ θυμάμαι σάν τόν ἄλλο τό δυρίον ἡ φιλενάδα μας τόν χαμαλά Ελοῦς γάμον δέ μοῦ κοστάρει. Μόνο ὁ Θεός νά μᾶς φυλάει νά εἴμεσθε ὅλοι. καλά καί δέ τό γελοῦσαμε. Η κατοφία σαρκά τοῦ 12 ἤνε ἄνα σαράφενο σπουδάζεται Μαραθούνα, Πιστόλιν καί Εοχαλιν σοῦ συμβιβάζεται μέ ἄνα κατά ζήθος Μικροσιάτη-γρήσον Σαρίβον καί ἄνα κατά ζήθος Σαρίβον-γρήσον ὅμως Βαρνοσιάτη καί μάζεψε μέλεα ἡ κ. νιοῦ Πνίνοφα, ὁ ἀδελφός σου μαθηματικός ἀπό τό Φοξάμ. Εσοφόλιασε γιρο σή φαντασιά σου, σκέφου ὅχι αὐτή σή σαρκά ἀπό σήν ἀποκιά κοντά ὁ Εοχωρίο καί Βγάζει συμβάσεις. Κάποτε σκέφτουμαι σής ἀπ' ὅχι τής φαλουμένους ἐκεῖ, σοῦ Θέσε ὁ ἀπό παραπονεμένη μά τά μή μεταχειρισθῶ σή γής-ἀφορίσεως καί ἀνθυμήθης κοντάκια κατά τό μέρος καί ἤτον μονές ἀπό σήν μαμάσενα ἡ σήν Ἄχνα, κι ἀπό σήν Πίγα ἡ τό Πέγαρο, ἄνα ἀπό τά ... σοντάκια τό ἀστίον δέ τρέφει τά σί συμπτά ἡ καίμενα, κι ἴσως-ἴσως σής μόνες σήν κοσαρίσιν σήν Μονεμβασίας ἄν ὅλα καί σή μεγάλη δεξαρτεί σοῦ κλίσαμε δεμένα καί

ἀποσβήνωσε ἡ ... μήνη φωή, ἡ ἐφευρεμαστικὴ νὰ πάρει, διὰ σοῦ ἦταν πταίσμα ἀόριστη. Βέβαια δὲν ξέρω πῶς ὅλα ἦταν μέλλον συνδεδεμένα καὶ ὅλοι μὲ μᾶς συνδεμένοι ἀνάγκη ἀνάγκη. Τί νὰ πῶ; Ἔτσι ἦταν ἡ φωή. Κοντὰ σὲ μένα μάθημα ἦταν καὶ τὸ ξεμάθημα. Κοντὰ στὴ χαρὰ βάσανα πάντα ἡ γνώση μὲ ἡ μιὰ δυναμώνει τὴν ἄλλη ἂν ὄχι τὴ συντρίβει. Ἀρκάφοντα [redacted] καὶ τὰ δύο. Μάθαμε ἔτσι καὶ μιὰ παράξενη ἀντίληψη. Πῶς δύο τὸ δυνατὸ νὰ εἶναι ὁ συναισθηματικὸς κόσμος ἀνθρώπου, τόσο τὸ ἔνιωθα μὲ τὴ ἀντίληψη φάνηκε κάθε στιγμὴ μὲ φωή! καὶ τόσο τὸ δυνατὸ μὲ τὴ φωή. Ἀρκάλεσαι σὲ ἀγάπη πάθος, πόνος, κόπος, πόθος, ἀπελπισία, ὑπερηφάνεια καὶ πάντα καὶ μέσα ἀπὸ ὅλα δύναμη σκέψης καὶ συναισθήματος! γιὰ νὰ γαβγίσῃ μὲ τὸ νοῦ μπροστά, μὲ τὸ νοῦ ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου τὸ ἀνέλπιστο καὶ ἡ πίστη τὸν καθοδηγεῖ καὶ τὸν γαλᾶ. Κι ὅλα αὐτὰ βρίσκονται πάντα κάτω σ' ἕνα δυνατὸ συναισθηματικὸ κόσμο. Ἐκεῖ δεκαπέντε μας σκέφτηκα θέλω νὰ πῶ, πάνω ὁ σκοπὸς καὶ ἡ πίστη, ~~κατ~~ μᾶς ἔστρωσε σ' ἕνα δρόμο ἀπὸ τὸν ἀνάλαφο σὲ κατεύθυνση μιὰ κι ἤμαστε μᾶς ἦταν ἀναγκαῖο νὰ χαιρετήσουμε ἐκεῖνο καὶ κατὰ τὸ ἀγάπολον. Ὀλόφωτη κι ὁλόγιομη ἦταν ὁ δρόμος τῶν δεκαπέντε μας. Καὶ σ' ἕνα βράχο ἀκουμπήσαμε.
Ἐκεῖ ἀλλὰ ἡ μνήμη ὅτι μας δὲν βρεθοῦμε μὲ νὰ χαρεῖτε καὶ νὰ μοιραστοῦμε πάρ' ὅλα τὰ πίστα δὲ ἀμπάδα τοῦ μὲ τὸν σατανικὰ ἀνάρχη μαστόρια

μας παραβάλλουν. Μάταιο ο κόπος τους. Τό μόνο ~~που~~ καλό θά ήταν ή χαρά σας νά γίνεται θά μυθοί θάνε τό όνειρο, ή καλύτερα νά ο αναθεματισμός τόσων και τόσων ανθρώπων νά θά τους καταλάβει σάν νέφος και σάν φωτιά. Η άδικα αρμένη θ' ανάβει έργα της.

Ώστε ο Μιτσιάρος μας σκέφτεται νά θάρθει. Ε χαστύκι μεγάλο θά τό έχει. Αλλά ή κόρη κοιλάει τό μεγάλο, ή πρό ένα κοντά 11 και κοντεύει νά μιλήσουν τά βόλτα. Πού τό σωστό 12!!! Βαστά σφιχτά νά μεγάνω. Τί γίνεται εκεί τό σαλόνι. Πάει τόν Παναγιώτη σου σήμερα ή μήπως τά γράμματα από τήν Ελλάδα, ή κοιτάζει όμως από τό [redacted] Μεσοβόμε βέ ανάνυπτος ίσως μαζί βέ σύρει τό γράμμα μου, Ένοι τί αλλιώς θάνθως σάν νά ξέρει κάμμια υποθέση. Μαί όμως ξεκαρδίζει ανόμη κάποια ξεθυμία τη μέρες μου νά τής ξαναγράψω κατόπιν σύστασης. Αρκεί βάλλω όμως αν θά μού θυμηθεί.

Ο Μιχάλης σου δίνει σωστή καρδιά μου γράφει καλά. Μάλιστα τή τελευταία φορά σου φέρνει σήμερα ένα γράμμα του αλλά δεν υπόφλεσα νά σε δω. Κάτι ξέρεις και μη σένα. Αύριο θά ρθεί πάλι τήν Κύριο μαζί βέ τόν κό κόμμα.

Ώρα τί σαλόνι ένα μεγάλο και ξέχασα.

Θυμήσου με σε σας.

Μέ αγάπη

[signature]

Κύριον
Κύπραν Σωτήριον Δ.Ρ. 195
Κρατητήριον Πύλας.

Αποστολείς:-
Κυριάκος Χε. Μάτσης Δ.Ρ. 196
Κρατητήριον Λουκουρμιθιάς
26/6/56.

Αγαπητέ μου Σωτήρη,

Μοντάνα ή 10η νυχτερινή ώρα σού κάθομαι νά σοῦ γράψω ὄλεφα ἀπό μιά κάθομη κοντίνα στήν ἀποιά σέ ἀναπαλέγαμε ὅχι ἀπό τόν "σύφφ" μάτια τόν αἰώνιο παραπόρεσι σής μαμμιμής καί αἰώνιο ἀναπαζώντα στήν ἀπόφασι θυγατόν μας Λίσι. Τώρα σοῦ θυμάμε σής του ὄλι τό θυμόν ἡ φιγκαβόζα μας τόν χαρά Ελός γάμος θά μοῦ κοπιάσει. Μόνο ὁ θεός νά μάς φυλάει νά εἴμεσε ὅχι. καλά καί θά τό γεντήσουμε. - Η κατόφια φαρία τόν 12 ἤνα ἕνα φαράφενο σπουδάζεμα Μαραθούντα, Πιτσίλια καί Κοζαλιών σού συμβιβάζεται μά ἕνα κατά ζέθος Λευκωσιάτη-γνίσιον Κυρίλλου καί ἕνα κατά ζέθος Κυρίλλου-γνίσιον ὄμως Βαρωσιώτη καί μάλιστα μέλισα τόν κ. Νίκον Πιτσίλλα, τόν καθηγητήν σής καθηγαπάτου ἀπό τό Δημ. - Εσυφφάλισα ζέρο σής φαντασιά του, σκέφτου ὅχι αὐτή σή φαρία ἀπό σήν ἀποία ζήσει ὁ Κοζαλής καί βγάζει συμβιβάσεις. Κάποτε σκέφτουμαι σής ἀπ' ὅχι τής φαλουμένες ἐκεῖ, σού Θεός ὁ σύν παραπονεμένος μά τά μή μεταχειρισθῶ σή ζής - ἀφορίσεις. Καλή Δ' ἀντιμέτρησι κοντάτσι κατά τό μέσον καί ἤτον μονάχα ἀπό σήν μαμάσια σής σήν Ἄχνα, κι ἀπό σήν Πίτσα σή τό Κέρασο, ἕνα ἀπό τά ... σοιτάκια τό ἀποῖον θά πρέπει νά σέ συμπαντά ;καλέμα, κι ἴσως - ἴσως σής μάτια σής κοπαρίσσιν σήν Κοντσιών ἀν ὅχι καί σής μεγάλη βεβαιότη σού κλίσαμε ἐφτυλαπά καί

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗ

ἀποσβήσουν ἡ ... χήτη φωή, ἡ ἐρωσυμπαθητική νά σώσει, δὲ σοῦ ἦταν ἀπαραίτητα ἀποδεκτή. Βέβαια δὲν ξερνῶ ποτὲ ὅτι ἦταν βίωμα συνυπάρξεως καὶ ὅτι ζήσ. ποτὲ συνδιάσαμε ἐνόντες ἄνοντες. Τί νά πῶ; Ἔτσι εἶν' ἡ φωή. Κοντά στὸ μάθημα ἦταν καὶ τὸ ἀντίθετο. Κοντά στὴ χαρά βρίσκεται πάντα ἡ λύπη κι ἡ μιά δυναμώνει τὴν ἄλλη ἂν ὄχι τὴ συντρίβει. Χρειάζονται [redacted] καὶ τά δύο. Μάζεψα ἔτσι καὶ μιά παράξενη ἀντίληψη. Πῶς ὅσο πιό δυνατή ἦταν ὁ συναισθηματικός πόνος ἐνός ἀνθρώπου, τόσο πιό ἔντονα βγαίνει ἡ ἀντίθετη φάση μέσα στὴν ἴδια φωή καὶ τόσο πιό δυνατά βγαίνει τὴ χαρά φωή. Χρειάζεται ὅλ' ἀγάπη πατρική, μάνας, σκοπός, πόθος, ἀπόλυτη, ὑπέρτατος καὶ πάντα καὶ μέσα ἀπ' ὅλα δύναμη σκέψεως καὶ συνειδήσεως! γιά νά γράψῃ μὲ τὸ νοῦ μυστικά, γιά νά γράψῃ ἀκαὶ ὅσον τὸ ἀνθρώπινο κι ἡ πίστη τόν καθοδηγεῖ καὶ τόν γράφει. Κι ὅλα αὐτά βρίσκονται πάντα μέσα σ' ἕνα δυνατό συναισθηματικό πόνο. Ἐκεῖ θυμᾶμαι μιᾶς συζήτησης θέλω νά πῶ, πώς ὁ σκοπός κι ἡ πίστη μᾶς ἔστρωσε σ' ἕνα δρόμο ἀπό τόν ὁποῖο δὲν μπορούσαμε μιά κι ἔτσι μᾶς ἦταν ἀναγκαῖο νά ξεπεράσουμε ἔτσι καὶ κατά τό ἀξιοθέατον. Ὀρόφωση κι ἐξόντωση ἦταν ὁ δρόμος τῶν Πλανητῶν μας. Καὶ σ' ἕνα βράχο ἀκριβό πετρεύει. Ἐκεῖ ἀμφό ἡ μάχη ὅπου μας δὲ βρεθοῦμε μά νά χαροῦμε καὶ νά μπορέσουμε πάρ' ὅλα τά τέλεια δύο ἀμπάδα σου μὲ τόν σατανικά ἀνάρμη μαστόρια

BIBLIOTHIKI PANEPISTIMIOU KYPROU - ARXEIO KYPRIAKOU MATSI

μας παραβάλλουν. Μάταιος ο κόπος τους. Το μόνο ~~που~~ καλό θα κάμουν θα τους τρυπά θα μυθον θάνει το όνειδος, η κατάρα κι ο αναθεματισμός τόσων και τόσων ανθρώπων που θα τους καταλάβει σάν νύφες και σάν κρίνα. Η άδικα αμαυρή θ' ανάβει έργα τους.

Ώσε ο Μινώταυρός μας σαρκάζει κι θ' θάρρεα. Ε χαστύ μήνυμα θα τα έχεις. Αρχή η κόρη κοιλάει τα τρώει, η πρό ένας κοντά 11 και τρίτου τα τρώει θα φύτα. Πού το σαμιό 12!!! Πάνω τρίτου τα τρώνω. Τι γίνεται εκεί τα σαλιά. Μη πού θαμείνουν σύρα άφησε τα γράμματα ~~τα~~ στην Ελλάδα, η κοπέλα όμως αυτό τό [redacted] Μεσοδόμα θα ανάνεται ίσως μαζί θα σύρει το γράμμα μου. Έτσι κι αλλιώς πάντως σάν τα ξέρεις καμένη ιστόθεσι. Και όμως ξεκαρδίζεται δυόρμη κάποια ξεθυμία στη φύσι μου τα κι τη ξαναγράφω κατόπιν σύστασι. Αμφιβάλλω όμως αν θα μου ξαναπεί.

Ο Μιχάλης σου δίνει πολύ φιλικά μου γράφει τελευταία. Μάθατε τα τελευταία μου φύλλα σύρα ένα γράμμα του αλλά δεν υπόλοιπα τα τι λέει. Κάνει ζέστα και μη σύνα. Αυτό θα σε λύσει στην Κύπρο μαζί θα σας δό κλίμα.

Όλα τα σαλιά τάν καλά και σε χαιρετάει. Φιλήσαμε τα σε.

Με αγάπη

[illegible]

Κύριον

Κώστα Κυριάκου, D.P. 195

Κρατητήριο Πύλας

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΑΣ

Κύριον
Κώσταν Κυριάκου D.P.195
Κρατητήρια Πύλας.

Αποστολεύς:-
Κυριάκος Χρ. Μάτσης D.P.196
Κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς

26/6/56.

Αγαπητέ μου Κωστάκη,

Κοντεύει η 10η νυχτερινή τώρα που κάθομαι να Σου γράφω ύστερα από μια εύθυμη κουβέντα στην οποία Σας ανακατέφαμε όλους από τον "ουφφ" μέχρι τον αιωνίως παραιτούμενον της μαγειρικής και αιωνίως ανακαλούντα την απόφασιν θρυλικόν μας Κόκον. Τώρα που θυμάμαι πες του ότι το θηρίον η φιλεναδούλα μας τον χαιρετά. Στους γάμους θα μπει κουμπάρος. Μόνο ο Θεός να μας φυλάει να είμαστε όλοι καλά και θα το γλεντήσουμε. Η καινούρια παρέα του 12 είναι ένα παράξενο συνοθέλευμα Μαραθεύτων, Μίτσιλλων και Σολιατών που συμπληρούται με ένα κατά λάθος Λευκωσιάτη-γνήσιον Παφίτην και ένα κατά λάθος Παφίτην-γνήσιον όμως Βαρωσιώτη και μάλιστα γείτονα τον κ. Νίκον Χ"Νικόλα, τον καθηγητήν των Μαθηματικών από το Πολέμι. Επιστράτευσε λίγο τη φαντασία Σου, σκέφου όλη αυτή την παρέα από την οποία λείπει ο Σολωμός και βγάλε συμπέρασμα. Κάποτε σκέφτουμαι πως απ' όλους τους κρατουμένους εκεί, εσύ θάσαι ο πιο παραπονεμένος για να μη μεταχειρισθώ τη λέξη - αξιολύπητος. Γιατί θ' αντικρύζεις τοποθεσίες κατά το μάλλον και ήτον γνωστές από την Μακράσυκα ως την Άχνα, και από την Πύλα ως το Πέργαμος ένα από τα ... σπιτάκια του οποίου θα πρέπει να σε συγκινεί ιδιαίτερα, κι ίσως-ίσως τις μύτες των κυπαρισσιών των Κουκλιών αν όχι και τη μεγάλη δεξαμενή που κτίσαμε τελευταία οπωσδήποτε η... γήινη ζωή, η εξωσυρματοπλεκτική να πούμε, θα σου είναι ιδιαίτερα αισθητή. Βέβαια δεν ξεχνώ πως όλα είναι ζήτημα συνηθείας και όλοι λίγο πολύ συνηθίσαμε εκόντες άκοντες. Τι να γίνει; Έτσι είν' η ζωή. Κοντά στο μάθημα είναι και το ξεμάθημα. Κοντά στη χαρά βρίσκεται πάντα η λύπη κι η μια δυναμώνει την άλλη αν όχι τη συμπληρώνει. Χρειάζονται και τα δυο. Μάλιστα έχω και μια παράξενη αντίληψη. Πως όσο πιο δυνατός είναι ο συναισθηματικος κόσμος ενός ανθρώπου, τόσο πιο έντονα ζει τις αντίθετες φάσεις κάθε πτυχής της ζωής και τόσο πιο δυνατά ζω τη ζωή. Χρειάζεται στ' αλήθεια παλμός, κίνητρο, σκοπός, πόθος, επιδίωξη, ενθουσιασμός και πάνω και μέσα απ' όλα δύναμη σκέψεως και πεποιθήσεως για να τραβήξει με το νου μπροστά, για να τρέξει εκεί όπου το ένστιχτο κι η πίστις τον καθοδηγεί και τον τραβά. Κι όλα αυτά βρίσκονται πάντα μέσα σ' ένα δυνατό συναισθηματικό κόσμο. Στη δική μας περίπτωση θέλω να πω, πως ο σκοπός κι η πίστις μας έσπρωξε σ' ένα δρόμο από τον οποίο ούτε μπορούσαμε μα κι ούτε μας ήταν επιτρεπτό να λοξοδρομήσουμε έστω και κατά το ελάχιστον. Ολόφωτος κι ολόϊσιος ήταν ο δρόμος των ιδανικών μας. Και σ' ένα βγάζει ισκιερό

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΣΠΥΡΟΥ ΜΑΤΣΗ

περιβόλι. Εκεί αργά ή γρήγορα όλοι μας θα βρεθούμε για να χαρούμε και να γιορτάσουμε παρ' όλα τα χίλια δυο εμπόδια που με τόση σατανικά έντεχνη μαεστρία μας παραβάλλουν. Μάταιος ο κόπος τους. Το μόνο καρπό των χεριών τους που τελικά θα γευθούν θάναι το όνειδος, η κατάρα κι ο αναθεματισμός τόσων και τόσων ανθρώπων που θα τους κατατρέχει σαν νέμεσις και σαν ερινύα. Η άξια αμοιβή στ' αντάξια έργα των.

Ώστε ο Μινώταυρός Σας περιμένει νέα θύματα. Ε λοιπόν γρήγορα θα τα έχετε. Αλλά η τρίτη κόλλα κοντεύει να τελειώσει, η ώρα είναι κοντά 11 και πρέπει να κλείσουν τα φώτα. Που το παλιό 12... Γιαυτό πρέπει να τελειώνω. Τι γίνονται εκεί τα παιδιά. Πες στον Παυλάκη ότι πήρα αρκετά γράμματα από την Ελλάδα, η κοπέλλα όμως από το Μεσολόγγι δεν απήντησε ίσως γιατί δεν πήρε το γράμμα μου. Έτσι κι αλλιώς πάντως σαν να ήταν χαμένη υπόθεση. Και όμως επικρατεί ακόμη κάποια επιθυμία εκ μέρους μου να της ξαναγράφω κατόπιν πιέσεων. Αμφιβάλλων όμως αν θα μου απαντήσει. Ο Μιχάλης σου στέλλει πολλούς χαιρετισμούς. Μου γράφει τακτικά. Μάλιστα την τελευταία μέρα που φεύγατε πήρα ένα γράμμα του αλλά δεν πρόφτασα να σε δω. Κάτι έγραφε και για σένα. Δεν θα ρθω φέτος στην Κύπρο γιατί θα πάει στο κτήμα.

Όλα τα παιδιά είναι καλά και Σας χαιρετούν. Περιμένουμε νέα Σας.

Με αγάπη

Κυριάκος.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΔΡΥΕΣΚΗ ΠΑΛΑΙΟΚΙΜΑΣΗ